

optaget en meget dyb kanal. Forsøgsstationen havde nu i opdrag at udforske, hvorledes denne ulempe kunne afhjælpes, hvilket ifølge paa-gaaende forsøg mentes bedst maatte ske ved, at sand- eller jordkjøre myren sterkt, idet fordampningen derved i høi grad vilde forringes. Paa mosemyr bør som regel afstanden mellem de aabne grøfter ikke være over 20 m., medens paa vel formuldet jordmyr kan afstanden betydelig forøges (endog op til 100—150 m.).

MYRDIRKNING

UDDRAG AF INDBERETNING AF AMTSAGRONOM K. MONRAD OM
MYRKULTURUDSTILLINGEN I BERLIN.

MED HENSYN TIL DEN EGENTLIGE DIRKNING af myr fik man indtryk af, at her anvendtes forskellige metoder, dels uden, dels med sand- eller jorddækning. Den stærke *sanddækning* (15—20 cm.), som tildels anvendes i Tyskland, bliver aldrig at anvende under vore forhold, hvorimod en sand- eller jordkjøring med et 2—3 cm. tykt lag eller ca. 30 m.³ pr. maal, naar forholdene tillader det, maa tilraades. De herom af »Svenska Mosskulturforeningen« udførte og udstillede forsøg og maalinge godtgjorde, at der ved saadan dækning opnaaedes en ikke ubetydelig stigning af jordtemperaturen, ligesom vekst- eller vegetationstiden forkortedes endog med indtil 10—12 dage.

En ny metode til i det store at sanddække myrerne paa var opfundet og taget patent paa af en tysk ingeniør. Principet var ved hjælp af en centrifugalpumpe at oppumpe fra bunden af de store kanaler den i vand opslemmede sand eller ler, og saa gennem rørledninger drive denne velling udover myroverfladen; vandet rinder tilbage, medens sanden eller leret bliver igjen paa myren.

Spørgsmaalet om *kalkning* var belyst ved mange forsøgsresultater saavel fra Tyskland som fra de nordlige Lande, og det fremgik heraf, at mosemyrerne altid maatte kalkes. Naar vi ofte har vanskelig for at faa bælgplanterne til at trives paa myr, ligger maaske aarsagen hertil i mangel paa kalk. Ved enkelte i Finland udførte forsøg har man ikke seet nogen virkning af kalkning. Derimod lægger man overalt vegt paa tilførsel af bakteriejord, og man har endog erholdt bedre udbytte navnlig af bælgvekster med tilførsel af ringe mængder af bakteriejord end ved anvendelse af Chilisalpeter.

Af *høstningsresultater* fra myr forefandt en mængde belyst saavel med talopgaver som ved prøver af avlingerne, altsammen udvisende gode resultater. Interessant var det at se, hvorledes en og samme varietet kunde udvikle sig forskellig under de forskellige forhold, f. eks. den tyske myrhavre, som udstilledes fra forsøgsstationen i Bremen, var lysebrun og blank i farven og havde i det hele et middel-

maadelig udseende, medens samme varietet (saafrøet er hentet fra Tyskland) dyrket i ca. 10 aar paa Flahult i Sverige var næsten sort og havde et ganske andet kraftigt udseende, hvilket ogsaa var tilfældet med de fra Finland udstillede prøver af samme varietet.

At vegten mere og mere er lagt paa *græsproduktionen* kunde forstaaes blandt andet af det store antal udstillede prøver af græsvold, prøver og fotografier i mængde af saavel kortvarig som mangleaarig eng. Svenskerne havde ogsaa vedrørende disse ting en smuk udstilling, idet de paa fem store tavler i form af pressede planter meget virksomhedsfuldt gjengav avlingen fra volds af forskjellige aldre, fra 6—11 aar; navnlig maatte man forbauses over, hvor rigt bælgplanterne endnu repræsenteredes selv i de ældste enge.

Da der ofte høres udtalt, at det, som avles paa myr, er daarligere i kvalitet end det, som avles paa fast mark, var en del analyser udførte af »*Svenska Mosskulturforeningen*» over indholdet i korn og græs fra myr og fra fastmark interessante. Disse viser nemlig, at gehalten af kvælstof og af fordøielig æggehvite er større i avlinger fra myr end fra fastmark.

Forsøgsstationen i Bremen udstillede resultater af forsøg med forskjellig saatid for havre og byg. Saatiderne var varieret helt fra 17de februar (paa tælen) til 7de april, og viste det først saae bedst resultat, hvilket ogsaa stemmer med gammel erfaring om saaning paa tæle.

Af *redskaber* var udstillet en del, hvilke alle selvsagt særlig skulde egne sig for myr. Af plove var der en del af albiontypen; disse tilfredsstillende imidlertid ikke helt fordringerne til en myrplog, hvor saalen bør være lang og bred og væltefjælen lang og skrueformig for at klare at vælte den seige torv, ligesom skiveristelen hertil er bedre end den almindelig knivristel.

Af harver var der udstillet en del skaal- eller tallerkenharver samt moseharver. Begge dele gode redskaber, men desværre kostbare. En tallerkenharve fra Gefle landbrugsmaskinfabrik var forholdsvis rimelig i pris (ca. kr. 70,00), samtidig som den var enkel og solid. Af nyt vedkommende eng- eller moseharverne saaes en, som var forsynet med løfteindretning for tinderne, hvorved den let kunde tømmes for opharvet mose og græs. Disse harver (Auraser) leveredes af firmaet Gross & Co., Leipzig, og kostede fra 60 til 100 mk. Af tromler var ogsaa udstillet en flerhed, hvoraf jeg særlig fæstede mig ved en tredelt trommel, hvor de enkelte tromler var indlagret i en ramme paa en saadan maade, at de blev bevægelig i alle retninger, hvorved trommelen selv i bakket og ujevnt terræn let fulgte bakken.

Flere modeller af *bebyggelse paa myr* og forskjellige fremgangsmaader ved fundamentering var udstillet. Endvidere fandtes et beboelseshus (i naturlig størrelse) forsynet med alt muligt af bohavede og redskaber.

GLEM IKKE

AT LÆSE DETTE!

TIL MEDLEMMERNE!

I HENHOLD TIL LOVENS § 4 vil **aarspenge**, der »ikke er indbetalt til selskabets kasserer inden 1ste oktober, blive at indkassere ved **postopkrav med tillæg af omkostninger.**«

Dette har vi her gjort opmærksom paa i hvert nr. af meddelelserne. Vi ventede indtil udgangen af november, men da der ved det tidspunkt kun var indbetalt en ringe brøkdelen af aarspengene, blev restancerne indkrævet i henhold til selskabets love.

Enkelte medlemmer har klaget herover. Forhaabentlig vil de medlemmer, der ikke ønsker aarspengene indkrævet paa denne maade, for fremtiden huske paa at indsende pengene itide.

Den enkleste maade at indbetale aarspengene paa er at indsende samme til selskabets kontor pr. *postanvisning*, det koster 10 øre.

Skal aarspengene inkasseres pr. *postopkrav*, bliver omkostningerne 35 øre.

I begge tilfælde erholder selskabet kun det af vedkommende medlem tegnede beløb, idet omkostningerne gaar til postvæsenet.

Ved at **betale 30 kr.** er man **livsvarigt medlem!**

MYRSELSKABETS KONTOR er i Parkveien 15^{III}, Kristiania og har **telefon nr. 27 53.**

MEDLEMMER, der **forandrer adresse**, bedes godhedsfuldt meddele dette til sekretæren, forat selskabets skrifter snarest og sikrest kan komme medlemmerne ihænde.

MEDLEMMER, der af en eller anden grund ikke har erholdt selskabets skrifter, kan faa de manglende tilsendt ved henvendelse til sekretæren.

MEDLEMMERNE anmodes om **at søge tegnet nye medlemmer af selskabet!**

Alle artikler, der ikke er anderledes mærkede, er forfattede af redaktøren.

Ved aftryk og oversættelse af artikler i dette blad anmodes om **kildeangivelse.**

Som bilag følger: Indholdsfortegnelse med titelblad for 1905.
